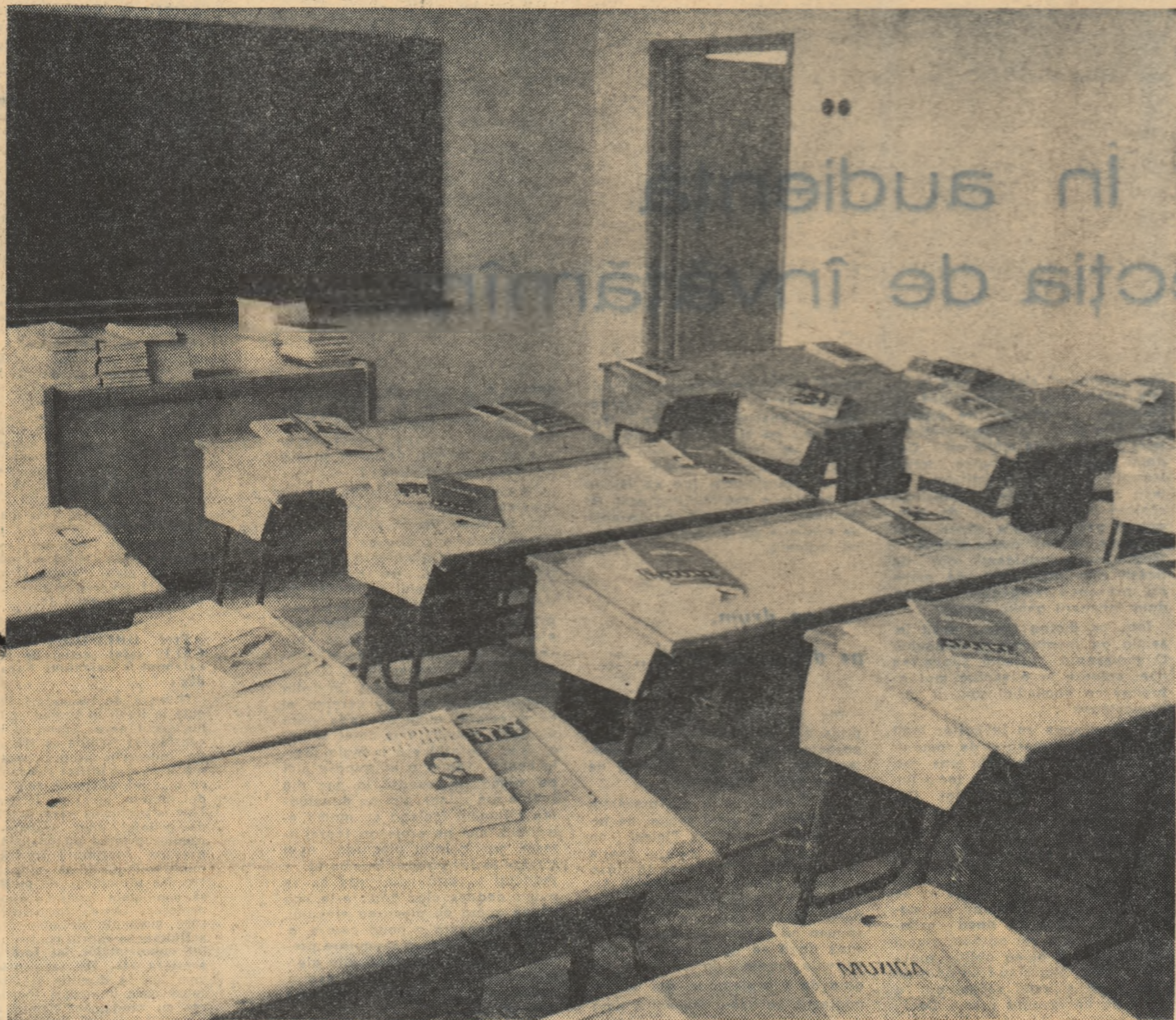

GAZETA

Anul XIX
Nr. 911
Vineri 8 sept.
1967
4 pag. 25 bani

INVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Peste cîteva zile, la începutul primului clopoșel, în clasa aceasta și în nenumărate altele se va fi vorbit de învățămînt și de învățători. Pe bănci, în fața fiecărui elev se vor afla manualele care, ca și în alți ani, le vor fi date în dar. Ce vedem în imagine sînt numai cîteva din cele aproape 27 de milioane de cărți școlare ce se vor distribui în noul an școlar.

ÎN ZIUA TRADIȚIONALEI FESTIVITĂȚI

Școlile cunosc în aceste zile atmosfera specifică ajunului tradiționalei festivități care mărează evenimentul, de fiecare dată important, al deschiderii cursurilor. Chemate să ia din timp măsurile necesare pentru ca noul an școlar să debuteze în cele mai bune condiții, organele de învățămînt și conducerea școlilor se preocupă acum de finalizarea ultimelor detalii ale unui întreg ansamblu de acțiuni pregătitoare. Începutul noului an școlar este precedat de pregătirea minuțioasă a activității didactice în cadrul școlii, de analize efectuate în legătură cu aceasta în consiliile pedagogice, de o largă și amplă acțiune de propagandă pedagogică în rîndul părinților, ca și de măsuri de ordin organizatoric, cum este, de pildă, vizita medicală a elevilor.

Toate aceste acțiuni converg către prima zi de școală, moment emoționant pentru elevi, pentru părinți, pentru învățători și profesori. În dimineața zilei de 15 septembrie, adunările festive, care vor avea loc în toate școlile, vor reuși să integreze efectiv alături de profesori și profesorii lor. Alături de elevii îmbrăcați sărbătorite în uniformele lor pionierilor sau școlare, de învățători, profesori, educatoare, vor fi de față și invitații acestora: părinți, reprezentanți ai întreprinderilor și instituțiilor din localitate, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. Se va citi prețutindeni tradiționalul cuvînt de deschidere adresat școlii, la fiecare început de an școlar, de ministrul învățămîntului. Apoi, directorii vor vorbi în fața adunării despre grija partidului și statului față de școală, despre rezultatele dobîndite în instruirea și educarea elevilor în anul școlar precedent, despre principalele îndatoriri ce revin elevilor, școlii și părinților în noul an pentru a asigura obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune în activitatea instructiv-educativă. Neîndoielnic, cîteva cuvinte vor fi adresate aici și celor mai mici dintre participanții la această mare adunare, cîteva cuvinte simple, călduroase și pline de dragoste pentru elevii clasei I care, dată fiind însemnătatea acestor prime momente din viața lor de școlari, se vor bucura de o primire deosebită, plină de părintească atenție.

Vor lua cuvîntul la festivitatea de deschidere și comandanții unităților de pionieri (în școlile generale) sau secretarii comitetelor U.T.C. (în licee și în școlile profesionale și tehnice), reprezentanți ai părinților, reprezentanți ai organelor locale. În încheierea festivităților directorul va prezenta pe noii învățători și profesori ai școlii și va aduce la cunoștința elevilor, a personalului didactic și a părinților unele măsuri privind organizarea activității didactice (constituirea și repartizarea claselor, distribuția manualelor, programarea activității claselor, laboratoarelor, atelierelor etc.).

(Continuare în pag. a 2-a)

RAID ANCHETA

În audiență la secția de învățămînt

Vorba dulce mult aduce...

„Sîntem în zilele „de vîrf” ale ajunului de an școlar. Mai mult decît în oricare altă perioadă a anului, pragul secției de învățămînt este trecut acum zîmbic de zeci și zeci de solicitanți. Inspectorii și funcționarii de aici au de făcut față unui curent continuu. În fiecare moment se deschid uși, sună telefoanele, intră cineva, pleacă cineva, mașinile de scris bat mereu „suații” de ultim moment.

Din păcate, cu toată evidența bunăvoință a sefului secției de învățămînt, aproximativ 75 la sută din audiențele la care am asistat s-au încheiat cu un rezultat negativ. „Să vedem”, lăsați la noi cererea”, „Mai reveniți pe la 13 septembrie...”, „Nu vă pot da decumdată un răspuns sigur” — cam acestea sînt cuvintele cu care s-au terminat multe audiențe. De ce? Obiectul marilor majorități a audiențelor din aceste zile îl constituie suplimentele. Răspunsul la audiențele care au acest scop nu este nici „da” nici „nu”, pentru că pînă la ora actuală nu există încă o situație clară a acestora, nu este nimic definitiv; s-au lucrat pînă acum doar liste „propuneri”.

Dacă necazurile pînă acum de transferări au fost soluționate judicios și din vreme, marcînd un evident pas înainte în domeniul învătămîntului, nu același lucru se poate spune despre suplimentele, care au rămas în prezent principalul punct nevralgic în încadrarea școlilor cu personalul didactic necesar.

Acum, cu numai cîteva zile încă

...Dar numai vorba dulce nu-i de ajuns

înainte de începerea anului școlar, „situația” suplimentelor abia se lucrează la regiune. În tot cursul zilei de luni raioanele și orașul au continuat să trimită „suplimentele” la tabelele inițiale. Și să nu uităm că „propunerile” mai aveau încă de făcut un drum lung. O dată centralizate la regiune, urma să fie trimise spre aprobare la ministere și apoi — retur: din nou la regiune, de aici la raion, și, în sfîrșit, la școală.

Am dori să nu intrăm în panică, să fim optimiști și să sperăm că se va lucra cu maximum de eficiență.

MIRCEA IONEL

(Continuare în pag. a 2-a)

AL X-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL AL LINGVIȘTILOR

Sub auspiciile Comitetului Internațional Permanent al Lingviștilor (CIPL) s-au desfășurat în capitala țării noastre, între 28 august și 2 septembrie, lucrările celui de al X-lea Congres Internațional al Lingviștilor.

Caracterul oarecum jubiliar, ca și savanții de prestigiu mondial care l-au onorat, au făcut din acest Congres un moment de seamă din viața științelor umaniste. Faptul că țara noastră a avut cinstea de a găzdui acest Congres a o dovadă a prețurii de care se bucură lingvistica românească, așa cum au subliniat în cuvîntările lor, la festivitatea de deschidere Congresului, alături de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, cit și reprezentantul Consiliului Internațional Permanent al Lingviștilor, Einar Haugen (președintele acestui Consiliu).

Lucrările Congresului s-au desfășurat în ședințe plene și pe secții.

În ședințele plene s-au dezbătut problemele: Sincronie și diacronie, Influențele reciproce dintre sistemele lingvistice, Lingvistica și științele adiacente, Metoda comparativă și curentele lingvistice actuale, Lingvistica și metoda cantitativă, Problemele actuale ale lingvisticii aplicate.

Lingviști de renume mondial (B. Malmberg — Suedia, E. Petrovici — România, Roman Jakobson — S.U.A., G. Devoto — Italia, Olga Akhmanova — U.R.S.S.) au făcut din prezentarea problemelor de mai sus momente de seamă ale acestui Congres.

În cele 13 secții ale Congresului s-au ținut comunicări în jurul temelor: Teorii ale limbajului, Sociolingvistică, Geografie lingvistică, Istoria lingvisticii, Semantică, Sintaxă, Poetică, Deprinderea limbajului de către copii, Psiholingvistică, Patologia limbajului, Diverse (fonologie, fonetică, lexicologie etc.). Simpla considerare a titlurilor rapoartelor sau a tematicii comunicărilor din secții dovedește accentul care s-a pus pe problemele fundamentale, teoretice și practice, ale tuturor curentelor importante din lingvistica actuală. Generația tânără de cercetători în domeniul științelor despre limbă a avut astfel fericitul prilej de a trăi, timp de o săptămînă, alături de savanții de renume mondial pe care nu-i cunoscuse decît după nume sau din lucrări. Această întâlnire de probleme și generații a constituit unul din aspectele cele mai impresionante ale Congresului.

M-a interesat în mod deosebit să observ pe colegii mei de specialitate, profesori de liceu, în timpul desfășurării lucrărilor Congresului. Am descoperit, cu adevărat emoție, atitudinea pasionată și dorința de nou care mi-a amintit de epoca studenției noastre. Unul din colegii mei, a asistat cu regularitate la ședințele secției de Geografie lingvistică, obiect al preocupărilor sale de vreme îndelungată. O profesora de franceză a luat hotărîrea de a se orienta mai temeinic în problemele lingvisticii structurale, pentru că — spunea dînsa — „mi se pare normal și necesar ca un profesor să rămînă aproape de preocupările cele mai noi ale specialității sale”. Și cele-

Prof. ȘTEFANIA GOLOPENTIA

Dedicație celor mai mici elevi

Între pregătirile pe care Școala generală nr. 122 din București le-a făcut pentru deschiderea noului an, una a trage atenția în mod deosebit. Nu prin amploarea ei, nici prin caracterul său spectaculos, ci prin simplitatea ei ingenioasă. Despre ce este, de fapt, vorba? Despre o modestă expoziție amenajată pe culoarele școlii și dedicată celor mai mici elevi. Se află aici cîteva de „dictando” și de „aritmetică” frumos învelite în hîrtie colorată, cu pagini îngrijite, fără

„urechi” pe la colțuri. După mîgăleala cu care au fost asternute rîndurile se vede imediat că autorii ovalelor și cirilicelor de pe primele pagini ai cuvintelor și propozițiilor înșirate mai tîrziu se aflau la prima lor întâlnire cu tocul, cu cerneala și hîrtia. Simț, într-adevăr, căteleva din anul trecut ale elevilor care intră în clasa a II-a. Acum ei știu să scrie fără stersături cuvinte multe și lungi. În prag de an școlar învățătorii s-au gîndit că „experiența” lor de

un an poate fi folosită celor ce le vor lua locul în băncile clasei I. Pentru ei au amenajat această expoziție care le va vorbi, fără cuvinte, despre școală, despre munca lor de elevi, despre tot felul de lucruri pe care vor trebui să le învețe și să le deprindă. Expoziția este un semn al atenției și grijii cu care sînt așteptați în școală cei mai mici elevi.

M. V.

La un nou început de drum

In preajma deschiderii noului an, organele și organizațiile sindicale, colaborând îndeaproape cu secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare și cu conducerea școlilor, s-au îngrîit ca acestea să dispună de condițiile materiale necesare bunei desfășurări a procesului de învățămînt, ca pretutindeni să se creeze un climat optim pentru desfășurarea cursurilor.

Consiliul sindicatelor din regiunea Oltenia, într-o recentă sesiune de lucru cu președinții consiliilor raionale, cu reprezentanții ai sfaturilor populare și cu activiștii sindicali, a stabilit o serie de măsuri concrete menite să sprijine rezolvarea imediată a unor probleme pe care le pune munca școlilor la noul început de drum. Măsurile acestea, luate pe baza planului comun al Consiliului sindical regional și al Statului popular regional, au fost axate mai ales pe două direcții: întâi, asigurarea materialelor a școlilor și grădii față de cadrele tinere. Iată câteva din ele. Comitelele sindicatelor din regiune au fost îndrumate să stimuleze școlile în procurarea materialelor didactice din surse locale, în asigurarea mobilierului, a rechizitelor etc., astfel încît procesul de învățămînt să pornească din plin de la început. Totodată au fost luate măsuri pentru plata indemnizațiilor de instalare convenite cadrelor didactice nou numite în învățămînt, pentru aprovizionarea lor cu alimente, cu combustibil.

In acest început de an, în urma îndrumărilor primite, comitelele sindicatelor și grupele sindicale din școli s-au orientat în chip diferențiat în rezolvarea problemelor concrete pe care le-au întâmpinat în activitatea lor, punînd accentul pe acele laturi pe care le-au socotit mai importante. De pildă, după cum ne-a relatat tov. A. Trufin, președintele Comitetului sindicalului învățămînt din raionul V. I. Lenin din Capitală, grupa sindicală de la Școala nr. 143 s-a preocupat îndeosebi de îmbunătățirea condițiilor materiale în care se desfășoară procesul instructiv-educativ, deoarece aici erau nevoile cele mai stringente. La Școala generală nr. 20 s-a pus în schimb accentul pe școlarizare, la școlile generale nr. 146 și nr. 135 grupele sindicale i-au antrenat pe toți profesorii să reconstruiască materialul didactic etc.

In cursul acestor zile, Comitetul sindicalului din raionul V.I. Lenin va organiza o scurtă sesiune de lucru pentru a se trece operativ la ultimele măsuri în vederea deschiderii cursurilor.

Problema principală care a preocupat în această perioadă Comitetul sindicalului de la Liceul „I.L. Caragiale” din Ploiești a fost mobilizarea resurselor școlii pentru terminarea la timp a reparațiilor curente, a zugrăvelii etc. Cum aceste lucrări nu s-au putut efectua în lunile anterioare datorită lipsei de locuri a găzduirii, pe lângă cursurile de pregătire a elevilor ce dau examen la secția fără frecvență și la examenul de definitivare organizat de I.P.C.D.-Brasov pentru profesorii de limba română, a fost nevoie ca ele să fie realizate acum, într-un timp scurt. In aceste împrejurări, contribuția Comitetului sindicalului s-a dovedit a fi deosebit de prețioasă.

Acțiunile pe care le-au întreprins organele și organizațiile sindicale constituie un sprijin real edus procesului instructiv-educativ, care va reîncepe peste cîteva zile cu o nouă desăvîrșire de forță și de energie și cu perspectiva de a realiza la un nivel mai înalt cerințele puse de partid în fața școlii.

În ziua tradițională festivității

(Urmare din pag. 1)

Îngrijindu-se ca activitatea elevilor și profesorilor să se desfășoare în chip responsabil și de bună înțelegere, învățătorii și profesorii-întîlniți vor proceda, imediat după încheierea festivităților, la organizarea claselor, vor distribui manualele școlare. Vor fi împărțite, firește, amintirile și impresiile culese în vacanță dar, în același timp, privirile vor fi îndreptate și spre viitor — spre noile cunoștințe ce urmează a fi studiate, spre căile și procedeele cele mai bune care asigură temeinica lor asimilare; elevilor li se

va vorbi despre regulile de comportare în școală și în afara școlii. Ca o ultimă pregătire înainte de începerea lecțiilor propriu-zise, la ce se fi comunicat elevilor orară.

Se vor desfășura apoi primele ore de cursuri.

Între activitățile specifice primelor zile ale anului școlar, se cuvine să mai amintim convorbirile directorilor de școli cu colectivele de elevi din clasele nou formate (clasele a V-a, a IX-a sau anii I) precum și cu acele clase care în anul școlar precedent au ridicat probleme deosebite.

Bunul mers al muncii școlare din însuși momentul începerii ei cere

secțiilor de învățămînt regionale, raionale și orășenești, ca și miniștrilor, înțelegîndu-se că în aceste zile, în subordinea școlii profesionale și tehnice, să se organizeze activități instructiv-educative și să se realizeze activitatea de conducere a școlii și personalului didactic în realizarea activităților ce le revin.

Festivitatea deschiderii anului școlar, însoțită de prezentarea și procedurii etapă școlară și a nivelului începerii a marșurilor școlare reprezintă elemente importante ale procesului didactic, cu conștientizarea în întreaga lui desfășurare ulterioară.

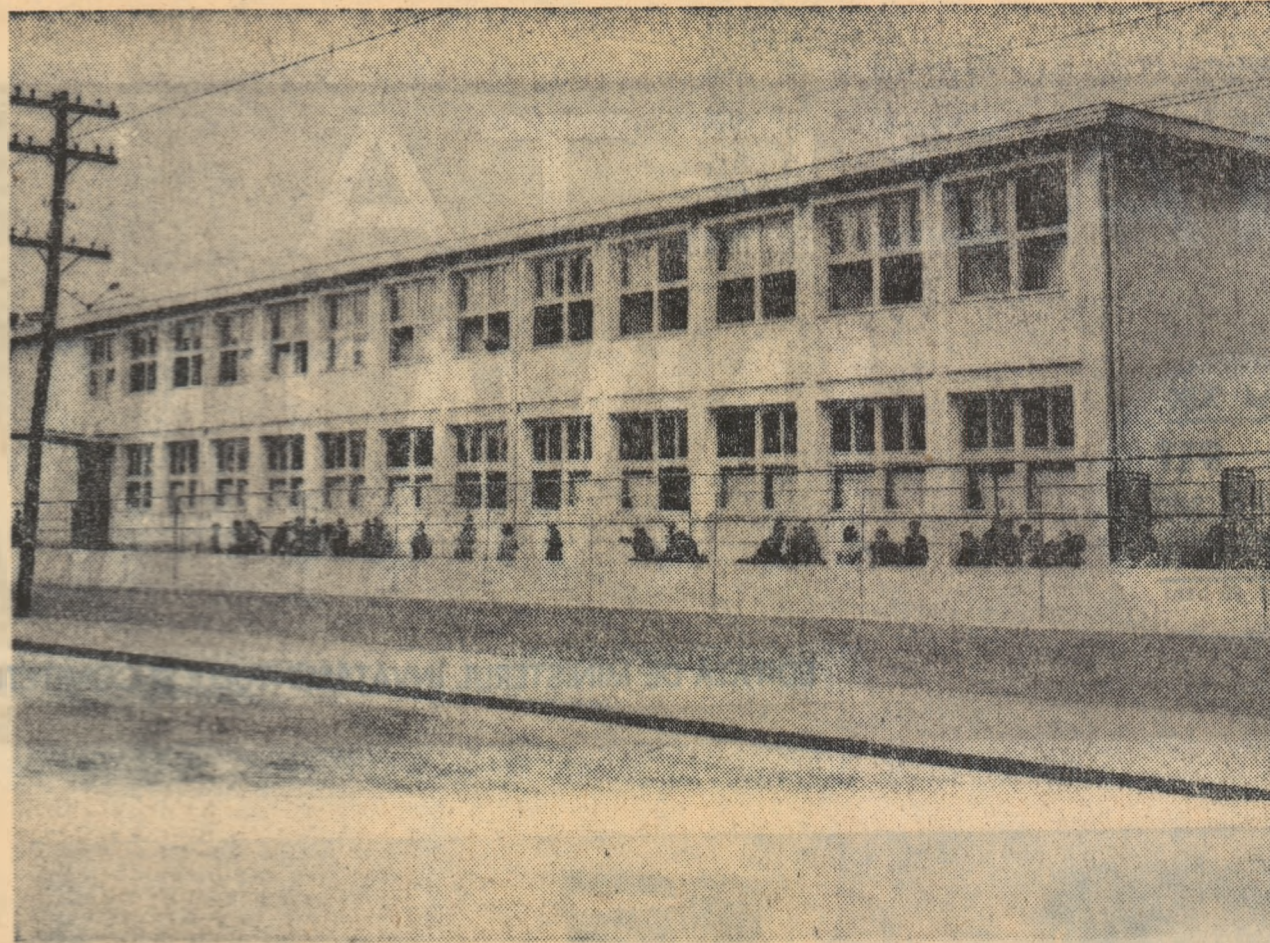
Marele cărturar și om politic care a fost M. Kogălniceanu a avut posibilitatea să influențeze direct dezvoltarea învățămîntului românesc atunci cînd, o dată cu înființarea Unirii, a devenit cel mai de seamă colaborator al lui Cuza. În 1860 deține și funcția de ministru al Instrucțiunii Publice și Moldovei, el declara: „Doresc ca în țară, cît mai curînd, să nu fie o comună fără școală și nici un român fără a ști a scrie și a citi. Cînd vom ajunge acest fericit moment vom putea fi în liniște și siguri de viitorul patriei noastre”. În același an, cu un alt prilej, afirma: „Cît va fi în oîntina mea, din parte-mă, mă voi sili mai întîi de toate a da edificiului nostru instructiv o bază solidă și largă prin înmulțirea școlilor sătești”. Adinec cunosător al realității sociale, Kogălniceanu lega dezvoltarea învățămîntului elementar de desființarea relațiilor feudale. „Pînă cînd nu se va desființa boierescul — declara el în 1860 — în zadar vom înființa școli; căci țărănul mai degrabă își ia băiatul de-ndată ce poate umbra, ca să-i ajute la muncă, decît să-l dea la școală”.

Ca prim ministru al României, în 1864, Kogălniceanu scoțese că, după îndeplinirea reformei agrare, susse și ceasul reformei învățămîntului. Legea Instrucțiunii

și de pregătirea corpului didactic, pe care îl prețuia în mod deosebit. „Puteți asigura adevărații profesori ca instructorii publici, ca corpul profesoral, și în viitor, ca și în trecut, vor găsi pururea în mine un călduros apărător al adevăratelor lor interese” — îi spunea în 1869 profesorului V. Serban din Iași. El recomanda cadrelor didactice să înființeze societăți literare și științifice, să colaboreze la ziare și reviste, să se preocupe de creații personale, să țină conferințe, indemnă pe învățătorii să culegă folclor și materiale legate de trecutul poporului nostru, astfel ca activitatea tuturor slujitorilor învățămîntului să nu se limiteze la școală, ci să contribuie la luminaarea marelui public.

Pînă la sfîrșitul vieții sale, survenită în 1891, Kogălniceanu a susținut cu căldură și competență, prin discursuri, prin diferite intervenții, prin presă etc. interesele învățămîntului românesc. Descălii din România au văzut și văd în figura lui pe una din marile personalități pe care le-a dat poporul român, pe unul din creatorii României moderne, a cărui memorie o cinstească ca atare.

Prof. NICOLAE CIACHIR doctor în științe istorice

Printre noile construcții de la Porțile de Fier, una este destinată fiilor harnicilor constructori ai hidrocentralei de pe Dunăre. Impozantă, strălucitoare, școala așteaptă, bine pusă la punct, începerea cursurilor.

În audiență la secția de învățămînt

(Urmare din pag. 1)

activitate peste tot. Numai că lucrurile pe care le constatăm sînt îndepărtate și nu ne lasă asemenea speranțe. Avem toate motivele să credem că „situațiile” suplimentare care se alcătuesc luni au erau definitive. De pildă, pînă la data electurii noștrii noi nu se cunoșteau nici la raion și nici la oraș numele directorilor nou numiți în mod normal, aceste nume trebuiau de mult rezolvate în cea mai mare măsură posibilă să se înființeze și instalarea noilor directori. Lucrarea aceasta înființată, problema suplinitii cadrelor ocupate de directori respectivi a rămas și ea în suspensie.

La 4 septembrie au existat încă aici situații care a prezentau caracterul acut: la post. Uzala „p-

știri călduroase” sînt ocupate la zilele începerii de septembrie cu căutarea cadrelor de suplinit prin alte părți. În timpul audiențelor am avut de multe ori: „Dar dacă înlocuim pe lăcoare toată țara?” „O mai înțelegem cîteva zile, dar poate.” Legislația școlară nu este suficient de categorică pentru aceste cazuri, iar organele de învățămînt manifestă încă o mare îndușgeră față de această problemă care, de multe ori, provoacă lucrătorii și după data începerii anului școlar.

Întîi un dialog tipic. Azi îl secția de învățămînt a raionului. O profesori solicită suplinita unei clase la o școală mai aproape de domiciliul său. Mi „argumentează”:

— Măe spus un învățător lași și bunicul că profesorul de română va supliti ova acesta la oraș, așa că vom merge pe șosea în locul lui. Răspunsul nu vine imediat. Cel care trebuie să-l dea este în cum-pănat. Lăcoare la o parte apropiată de domiciliul profesorului, schimbarea s-a putut să se realizeze. Dacă profesorul de română l se apro-piă de domiciliul său, dacă nu se învecăză cu conștientizarea că motivele mai întemeiate, dacă organele superioare vor aproba, atunci profesorul va putea obține suplinita de lași. Dar cum? La data de 4 septembrie școlii școlii au a plecat de la raionul respectiv. Deci:

— Mai întîi începem cu noi. Să vedem ce se poate face.

— Școala de aici este o școală pentru deplasarea la raion, pentru secțiile etc.

Cum s-ar putea realiza asemenea situații?

Da, întrebările puse erau exprimate de învățătorii școlii, ca și de profesorii cu care am stat de vorbă, într-o discuție însoțită de un „colț de discuție” riguros, cu date respectate strict, pentru rezolvarea cererilor de suplinită. ex-

gentă, și dacă este nevoie, măsuri severe pentru a asigura prezențarea la posturi la data de 1 septembrie; ca și în cazul transferărilor, rezolvarea din timp a tuturor mișcărilor de cadre; mai mult operativitate (ca un mijloc de sporire a operativității prof. O. Andreescu propunea ca cererile de suplinită să se rezolve la nivelul regiunii).

Tot pe drum, pe drum, pe drum...

Din problemele ce s-au desprins din audiențele la care am participat am vrea să mai dezbaterăm una. Ne-a fost sugerată de cîteva cazuri concrete.

La 12 august a. c. s-a prezentat în audiență la șeful secției de învățămînt a orașului Ploiești un învățător care, printr-o cerere foarte corectă solicită înscrisoarea la clasă a IX-a a cursului școlii de la Liceul nr. 2. Pe colțul cărții a fost pusă eticheta în care se spunea că solicitantul poate fi înscris dacă se încadrează în prevederile legale. Întîi însă, pe data de 4 septembrie, din nou în audiență. La liceul respectiv, timp de trei săptămîni, a fost amînat, apoi trimis din nou la secție, de data asta cu o cerere mai completă, în care se specifică și situația școlară: repetat de două ori în aceeași clasă. Or, în cazul acesta, regulamentul școlar arată clar că nu este posibilă continuarea studiilor decît la secția fără frecvență. Pentru elucidarea completă a cazului s-a pierdut la secția de învățămînt încă o multime de timp cu telefoane la secretariatul școlii, cu consultarea unor în-

vățătorii și a regulamentului școlar, cu parlamentări și explicații. De ce erau luate acestea, cînd lucrurile puteau fi foarte simplu îndumurate de la început de către școală conform regulamentului? Ne-am înfîlțit de multe ori cu sistemul folosit de unele conducători de școli de a „pasa” forurilor superioare probleme care, de fapt, cad în competența lor, sau de a se eschiva de răspundere. În audiența la șeful secției de învățămînt a orașului Ploiești s-a prezentat, de pildă, mama unui elev din clasa a IV-a, după spusele ei un copil supradotat, premiant al Școlii generale nr. 11. Doarea să-și mute copilul la altă școală. Avîndu-se pe cererea ei de directorul școlii de unde urma să plece elevul (avînd cerul de legislația școlară) era formulată foarte confuz. Pentru a nu supraîncălzi pe mamă (profesoară la una din școlile din raion), nici pe directorul raionului (colăgă cu mama elevului), nici pe profesorii (care, firește, nu doreau plecarea unui fruct al învățurii) directorul a redactat o frază din care nu se putea deduce clar dacă este sau nu de acord cu plecarea elevului. A fost necesară o nouă cerere, o nouă rezoluție cu o formulare precisă. Dar asta înseamnă altă alegătură, alt timp pierdut și pentru solicitant și pentru șeful secției de învățămînt.

Nu-i vorbă, metoda „du-te mai sus, problema nu depinde de noi” este folosită și de unele secții de învățămînt. Mărturie sînt unele exemple pe care ni le furnizează cei care, la ora cînd citim aceste rânduri, umplu culecările Ministeriului Învățămîntului. În multe cazuri problemele pentru care aceștia bat drumul pînă în strada Nulerilor pot fi rezolvate adesea în raionul sau regiunea în care își au domiciliul. Numai că, pentru acest lucru, trebuie mai mult atenție din partea tuturor organelor de învățămînt, o analiză temeinică a fiecărei cereri, a fiecărei sesizări în parte și, mai ales, mai mult simț de răspundere.

Omul care ni se adresează trebuie să fie primit cu simpatie. El trebuie să plece de la noi complet edificat. Și, mai mult ca oricînd, problemele care se ridică acum, în preajma deschiderii noului an școlar, trebuie rezolvate prompt, cu maximum de operativitate. Este și în interesul solicitanților și în interesul învățămîntului.

Prof. TEODOR SPERDEA, șeful secției de învățămînt a raionului Orșova

Prof. GHEORGHE DANCALU, șeful secției de învățămînt a raionului Bădăuți

O serie de constatări făcute la lecții în timpul anului trecut ne-au arătat că la consfătuiri trebuie să stăruim îndeosebi asupra necesității de a se utiliza rațional, cu maximă eficiență, cele 50 de minute afectate lecției. Este o problemă care ne va da prilejul unor dezbateri rodnice privind metodele de predare, conținutul învățămîntului, disciplina muncii etc. Ne propunem, de pildă, să combatem tendința unor profesori spre formalism, spre momente de aparentă activitate în cadrul controlului cunoștințelor, al fixării acestora etc. De asemenea, vom lua în discuție și alte cauze care împiedică folosirea cu raționalitate a timpului lecției, relevînd, printre acestea și înfrîngerea în intrarea la ore, absențele nemotivate și altele.

Prof. MARIA IACOBEANU, șefa secției de învățămînt a orașului Bacău

Redactînd obișnuitul bilanț al activității din anul școlar 1968-69, noi am strădui să înfățișăm succint dar exact rezultatele muncii noastre, să nu repetăm lucruri arhicunoscute, ci să ne îndreptăm în mod deosebit atenția asupra problemelor noi. Printre acestea de pildă, se numără unele aspecte ale muncii educative. În noul an școlar vom stărui în mod deosebit asupra dezvoltării educației fizice și a sportului școlar. Dorim ca discuțiile purtate în consfătuiri să sublinieze însemnătatea acestor laturi a educației fizice și să contribuie la găsirea celor mai bune căi pentru realizarea ei.

În mod deosebit ne propunem să ne ocupăm la consfătuiri și de problemele muncii liceelor de specialitate înființate în orașul nostru, să analizăm rezultatele și perspectivele pe care le au acestea.

Omul care ni se adresează trebuie să fie primit cu simpatie. El trebuie să plece de la noi complet edificat. Și, mai mult ca oricînd, problemele care se ridică acum, în preajma deschiderii noului an școlar, trebuie rezolvate prompt, cu maximum de operativitate. Este și în interesul solicitanților și în interesul învățămîntului.

Sesiune științifică festivă

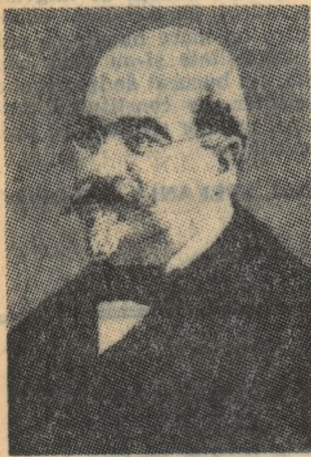
Cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Mihail Kogălniceanu, Societatea de științe istorice și filologice din Republica Socialistă România a organizat, la București, o sesiune științifică festivă.

După cuvîntul de deschidere, rostit de acad. P. Constantinescu-Iași, președintele Societății, s-au prezentat expunerile: „150 de ani de la nașterea lui Mihail Kogălniceanu” (prof. univ. Dan Simonescu), „Mihail Kogălniceanu și chestiunea Dacării” (prof. univ. Vasile Macur, membru corespondent al Academiei), „Patriotul Kogălniceanu și Europa” (conf. univ. Al. Husar, Iași), „Kogălniceanu inedit” (conf. univ. Augustin Z. N. Pop, Pitești), „Mihail Kogălniceanu și evenimentele din martie 1848 de la Iași” (prof. D. Vitcu, Iași), „Legăturile lui Mihail Kogălniceanu cu orașul Galați”

(prof. Paul Păltănea, Galați), „Mihail Kogălniceanu și rolul său în formarea și organizarea statului național român” (cercetător științific principal Dan Berindei), „Mihail Kogălniceanu — călător peste hotare” (conf. univ. Emil Boldan), „Din activitatea jurnalistică a lui M. Kogălniceanu” (conf. univ. Paul Cornea), „Mihail Kogălniceanu — scrieri necunoscute din vremea mișcării revoluționare de la 1848” (prof. Al. Zub, Iași), „Mihail Kogălniceanu și rolul său în înființarea reformelor social-economice și politice în patria noastră” (prof. Emil Codrescu, Sibiu), „Mihail Kogălniceanu și organizarea administrativă a Moldovei în prima sa guvernare din timpul domniei lui Al. I. Cuza” (conf. univ. N. Corivan, Iași), „Mihail Kogălniceanu în documentele mănăstirilor Neamț și Secu” (lector univ. Traian Cantemir, Bacău).

150 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI MIHAIL KOGĂLNICEANU

Ctitor al învățămîntului modern din România

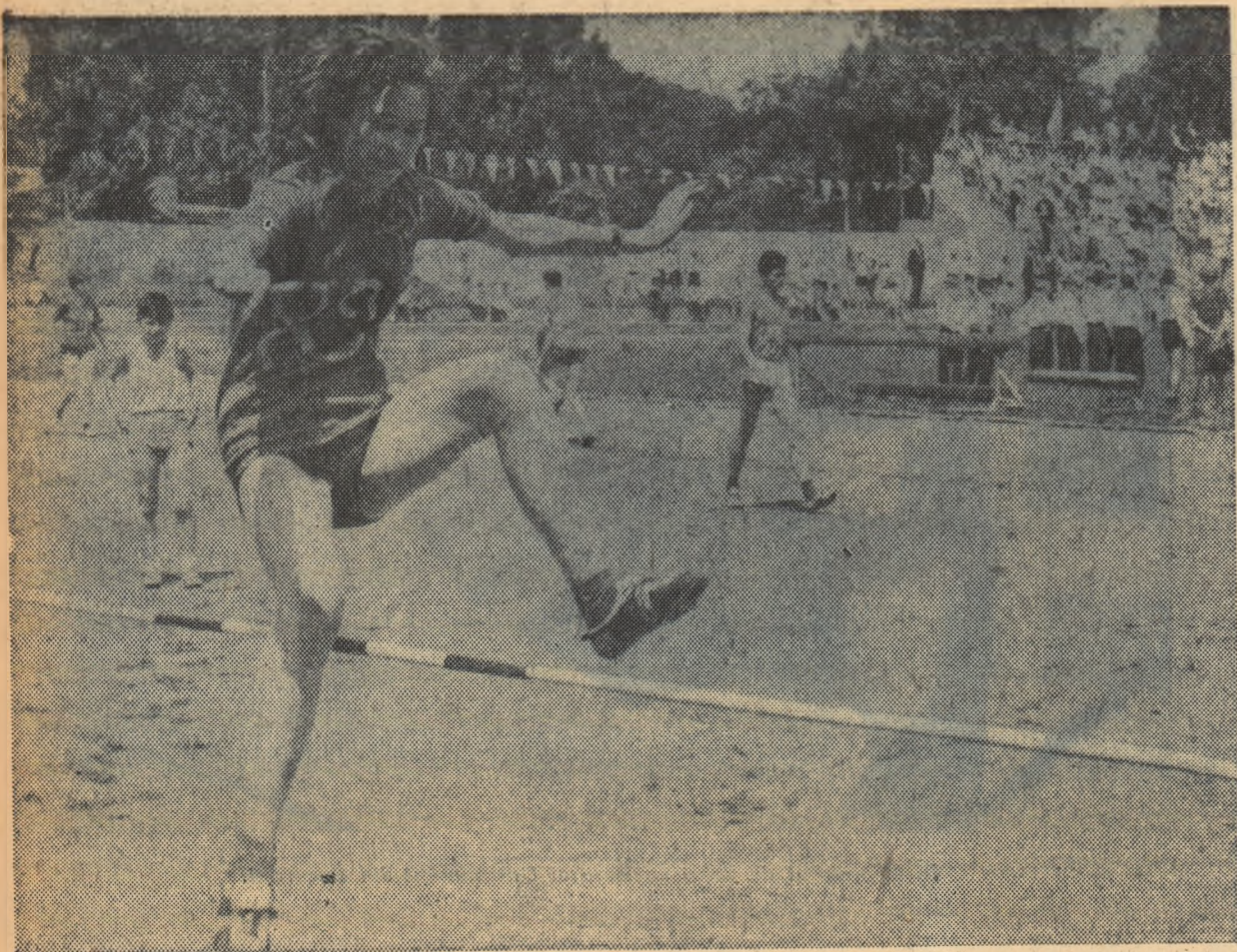
puță temeliile învățămîntului modern al României.

Încă din 1837, la vîrsta de 20 de ani, aflîndu-se pe băncile universității din Berlin, s-a pronunțat pentru înlocuirea literelor slavone cu litera latină, care, sublinia el, „fiind ale vechilor noștri strămoși, curînd sau tîrziu vor fi și ale noastre”.

Plin de rivnă pentru luminaarea maselor, pentru formarea unei cîit mai largi păături de intelectuali înaintași, Kogălniceanu, care deținea deja funcțiile de maior și aghiotant domnesc, devine, din noiembrie 1843, și profesor la Academia Mihăileană, unde ține cursul de istorie națională, dînd dovadă de calități excepționale de pedagog. Cursul său a avut o importanță deosebită pentru dezvoltarea științei istorice românești și a culturii noastre în general. Cum ideile pe care profesorul Kogălniceanu le împărtășea studenților erau de o mare îndrăzneală politică, în aprilie 1844 a fost îndepărtat de la catedră. Interesul său pentru problemele învățămîntului a rămas însă mereu același. În 1848 propune instrucție egală și gratuită. Între 1844 și 1853, așa cum reiese dintr-un memoriu înaintat domnitorului Grigore Ghica, a participat activ la organizarea învățurii publice.”

A doua jumătate a secolului al XIX-lea din istoria României a fost dominată de figura marelui Kogălniceanu, pe care N. Iorga îl socotea „cel mai mare conducător cultural și politic pe care l-au avut românii în epoca modernă”, iar A. D. Xenopol „una din acele naturi alese, ce greu încap cele două alături într-un veac”.

Ca cel mai de seamă colaborator al domnitorului Cuza, Kogălniceanu a participat la organizarea statului român pe baze noi, înfăptuind numeroase reforme, printre care și reforma școlii, menită să

Elevii orădeni sînt sportivi pasionați după cum o arată prezența lor pe stadioane. Fotografii l-a surprins într-un moment semnificativ: scurta „încălzire” dinaintea concursului.

Sport și drumeție

Ultima săptămână de vacanță... Reconfortați, sănătoși, copiii se pregătesc și ei acum, ca și profesorii lor, pentru reluarea cursurilor. În anul școlar care începe va stăruia însă îndelung amintirea activităților din lunile de vară, printre care un loc de frunte l-au ocupat activitățile sportive.

În raionul Dorohoi, de exemplu, s-au organizat numeroase întreceri sportive între detașamente, pe unități și între unitățile de pionieri.

Au avut loc, de asemenea, concursuri dotate cu „Cupa pionierilor”, jocuri sportive, ca și întâlniri pe terenuri de sport cu elevii din alte locuri ale țării care au venit să cunoască, în cadrul acțiunilor turistice de vacanță, frumusețile și bogățiile raionului Dorohoi.

La Satu-Mare — ne scriu tovarășii Ovidiu Suci și Ștefan Vida — a fost organizată și în cursul acestei vacanțe o întrecere de fotbal destinată elevilor din școlile

generale și dotată cu „Cupa ziarelor locale”. Întrecerea, organizată de inițiativa ziarului „Drapelul roșu” și „Dolgozo Nep”, a stîrnit un mare entuziasm nu numai în rândul elevilor, dar și în cel al părinților și profesorilor. Desfășurarea acestei ediții (a II-a) a competiției dotate cu „Cupa ziarelor locale” a luat sfîrșit de curînd, după două luni de dispută aprigă în jurul balonului rotund. Trofeul celei de a doua ediții a revenit echipei Școlii generale nr. 8, care „a trecut greu” de cea de a doua finalistă — Școala generală nr. 1 (scor 2—1). Pe stadionul orașului, într-un cadru festiv, au fost decernate diplome și premii mai multor echipe care s-au dovedit a fi constante în puterea de luptă și în disciplină. Competiția de fotbal dotată cu „Cupa ziarelor locale” tinde să devină, în orașul Satu-Mare, o adevărată tradiție.

Tinerii turști din raionul Rîmnicu-Sărat au dispus în această vacanță

de condiții bune pentru organizarea excursiilor pe meleagurile natale. Într-un peisaj de o rară frumusețe, la jumătatea distanței dintre satul Neculele și stîncile „Pietrele Fetei”, descrise în „România pitorească” a lui Vlahuță, se ridică clădirea unei școli generale. Aici, după cum ne scrie profesorul Gheorghe Milea a fost amplasat un punct turistic la care au venit în mod organizat, în serii de cîte 4 zile, pionieri și școlari din raion. Amenajat inițial pentru a fi frecventat în cursul vacanței de 1000 de copii, ca urmare a solicitărilor din partea acestora punctul turistic și-a extins capacitatea de cazare, creîndu-se posibilitatea ca numărul celor ce îl frecventează să ajungă la 1600 copii.

De la acest punct turistic copiii, însoțiți de cadre didactice și avînd ca ghizi pe pionierii din comuna Neculele, au făcut excursii pe muntele Pietra, la virful Muntiorul din coastele căruia izvorăște Milcovul etc. Ascensiunea pe acești munți răsplătește din plin efor-

tul făcut prin priveștița minunată ce se deschide în fața ochilor. La popasuri, în poieni sau lângă izvoare, copiii au participat la jocuri, concursuri etc.

Elevii Școlii sportive nr. 3 din Capitală, aflați în timpul vacanței în taberele sportive din Eforie Sud, Odorhei sau Brașov, au susținut cîteva meciuri amicale de handbal cu colegii lor din alte orașe ale țării. Ei și-au dovedit buna pregătire învingînd echipele celor din Tg. Mureș, Odorhei și Craiova. Au trebuit să cedeze numai în fața celor din Timișoara. Cu această ocazie, în urma trialului făcut, au fost selecționați pentru lotul republican de juniori (handbal și baschet) patru elevi de la Școala sportivă de elevi nr. 3. Fiînd vorba de o școală „tinăra”, rezultatul este destul de bun.

Deosebit de rodnică a fost activitatea desfășurată în vacanța de elevii

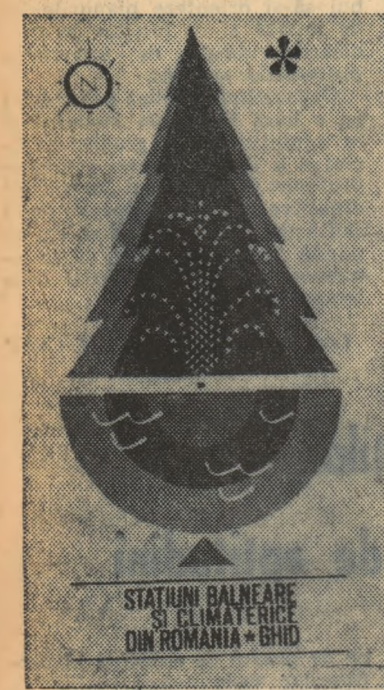
Școlii sportive nr. 1 din București. Echipa de handbal feminin a ocupat locul I la campionatul școlilor sportive și locul II la categoria junioare I în cadrul campionatelor republicane. La canotaj, la finala campionatelor republicane de juniori de la Snagov, elevii școlii au obținut două titluri de campioni republicani și locul I la categoria junioare I în cadrul campionatelor republicane. La canotaj, la finala campionatelor republicane de juniori de la Snagov, elevii școlii au obținut două titluri de campioni republicani și locul I la categoria junioare I în cadrul campionatelor republicane.

Școala sportivă nr. 1 a avut și mistuna plăcută, dar totodată plină de responsabilitate, de a organiza turneul de handbal al unor echipe de elevi sportivi din Republica Federală a Germaniei. Profesorii și elevii ei și-au îndeplinit foarte bine îndatoririle de gazdă, lucru subliniat și de ospesii.

În prezent, reînforși din tobera de la munte ori de la mare, elevii școlilor sportive au și început pregătirile în cadrul școlilor din școlii în vederea participării la următoarele competiții.

CĂRȚI / CĂRȚI

„Stațiuni balneare și climaterice din România” — Ghid

care este obârșia ei, ce rezerve de frumuseți se află ascunse acolo, cum sînt împrejurimile, care sînt căile de acces etc. Și vrem să știm cu atât mai mult cu cît sîntem profesori și avem datoria să răspundem curiozității și dorinței de a ști a elevilor noștri. Lucrarea „Stațiuni balneare și climaterice din România” al cărei autor este Costin Ștefănescu, reprezintă un astfel de util instrument. Însușirea adunată din numeroase călătorii în filele acestei detaliate, interesante și calde descrieri ale frumuseților naturale ale țării devin și pentru noi ceea ce sînt și pentru autor, după cum el însuși o mărturisește: „un prețios izvor de învățămînt”. Înainte de a porni la drum — scrie Costin Ștefănescu — de fiecare dată, cu harta desfășurată între cite un braț de cărți și caiete cu însemnări, m-am străduit să aflui cit mai multe din comorile de frumusețe și învățămînt ce urma să le străbăt, pentru că drumeția este ea însăși o mare și înțeleaptă carte de învățămînt, care începe prin a iubi cele văzute și nu se sfîrșește niciodată.”

Imaginea locurilor pe care le parcurgem alături de autor se reconstituie, de-a lungul fiilor cărții ca și în multiplele și riguroasele hărți pe care le prezintă, după criteriul filiației turistice, peste delimitările administrative, grupate în zone mai ușor de străbătut și de cercetat. Drumeții porniți să cunoască plaiurile țării găsesc astfel, aici, o călăuză care îi conduce pe drumurile cele mai frumoase către tot ce se cere văzut în raza diferitelor stațiuni balneare și climaterice, iar informația cuprînde o întregă diversitate de fațete din

care nu lipsesc datele istorice, referințele la structura geologică și caracteristicile de relief și climatice, amănuntele privind flora și fauna, traseele turistice, monumentele de cultură și chiar indicațiile terapeutice. Capitolul Valea Ombului (de la Cozia la Rm. Vîșeu), plin de vorbe despre săpăturile arheologice de la Bala de Aramă și Polovraci, care au scos la iveală arme ale unui important centru de viață a omului preistoric din epoca paleolitică. Și, după cum se pare, o dată stabilită aici omenii n-au mai părăsit aceste locuri. Intr-adevăr, ni se arată că la Polovraci au fost descoperite urme ale unei cetăți dacice și ale unui mare cîmătit dacic, că la poalele muntelui se găsesc zeci de cetăți și de întărituri ridicate de daci. Privind valea Prahovei, autorul descrie „următoarea fortăreață de piatră a Bucureșilor”, nesfîrșita oștire a pădurilor pornește să cucerească înălțimile, colinele acoperite cu păduri de fag, scorșur și trandafirii de munte, molizii, brazii și tisele, tufărișurile de ienepeni și arini de munte, de ienepeni pitici, afini și merisori, ca și pașiștile policrome acoperite de pășuni roșii, de ghiocci și toporași, degetaruși și brîndușe de primăvară, de garofițe albe, liliacii sau roșii, de primule violetă sau galbene. Cu sensibilitatea poetului,

dar și cu grija pentru detalii a omului de știință, autorul descrie și lumea de vietuitoare care populează acest splendid peisaj: ursul cu mersul grav și tăcut, lupul care adălmăcește prin băștinași, risul mîlăndu-se printre crengile înalte, veverița cea tute în sărituri, capra neagră și cerbul cu mindra-i podcoabă de oarbe ramificate, mistrețul mereu flămînd, cocoșii de munte, ieracii și galile, cînteze și ciocirlii, sute de specii de cărăbuși și fluturi.

„Reprezentanțele diplomatice ale României”

„Reprezentanțele diplomatice ale României”, apărut de curînd în Editura politică și prețat de Mircea Malita, se deschide cu un studiu intitulat „Recunoașterea independenței de stat a României. Stabilirea relațiilor diplomatice cu țările europene”, în care se scoate în evidență lupta diplomației românești pentru cucerirea independenței de stat și rolul pe care l-au avut în această luptă primele misiuni diplomatice create de țara noastră. Celelalte studii se ocupă, în con-

tinuare, de înființarea misiunilor diplomatice ale României la Constantinopol, Paris, Belgrad, Roma, Viena, Petersburg, Berlin, Bruxelles, Haga, Atena, Sofia, Londra, Cairo și Washington.

Analizînd relațiile bilaterale cu țările în care s-au creat primele misiuni diplomatice ale României, lucrarea dă o imagine asupra principalelor coordonate ale politicii externe românești în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Ea este prin aceasta, de un deosebit interes pentru profesorii de istorie.

Utilă pentru toate categoriile de cititori care au îndrăgit călătoriile pe meleagurile țării, această carte este mai cu seamă de folos celor ce îi învață pe alții să le îndrăgească.

O. B.

„Centenar 1867—1967”

Liceul pedagogic din Cimpulung-Muscel reaminteste foștilor profesori și absolvenți ai școlii că la data de 8 octombrie 1967 școala își va sărbători centenarul. Aceștia sînt rugați să comunice participarea și numărul de persoane cu care participă.

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

Marti 5 septembrie a.c., Sfatul popular al raionului 1 Mai din Capitală a analizat, în cadrul sesiunii sale, activitatea desfășurată în domeniul învățămîntului. În fața deputaților au fost prezentate realizările obținute în anul școlar trecut în procesul instructiv-educativ, condițiile în care se deschide noul an școlar și sarcinile ce vor trebui îndeplinite în decursul acestuia.

Numeroși participanți la dezbateri au vorbit despre asigurarea bazei materiale a școlilor, despre întărirea muncii educative, despre dezvoltarea legăturii între școală și familie, subliniind contribuția pe care o pot aduce deputații în toate aceste domenii.

Colecțiile Muzeului pedagogic cuprind mărturi valoroase despre trecutul școlii și gândirii pedagogice românești și ilustrează, prin aspecte grăitoare, dezvoltarea continuă a învățămîntului.

Muzeul are, astfel, colecții de literatură pedagogică, de material didactic, o colecție de mată și numismatică, alta de manuale școlare, o fotocică. O deosebită valoare prezintă fondul arhivistic al muzeului, care cuprinde peste 2000 de documente școlare și manuscrise (atestare, certificate, scrisori, memorii, programe școlare, lucrări ale cadrelor didactice etc.).

Filiala din Iași a Societății de științe fizice și chimice organizează, între 8 și 10 sep-

tembrie a.c., o consfătuire cu profesorii de fizică și de chimie din întreaga țară.

În cadrul acestei consfătuiri vor fi prezentate comunicările „Unele aspecte ale teoriei reacțiilor chimice în fază gazoasă”, de prof. dr. I.A. Schneider, „Echilibrul chimic și noțiuni de cinetică chimică”, de prof. univ. V. Matel și alții, „Particule elementare și modele nucleare”, de prof. Pamfilie Maria și alții, „Nucleul atomic, modele nucleare”, de Dorci Bucurescu, cercetător la I.F.A., „Principii ce stau la baza elaborării manualelor de fizică și chimie la clasa a XI-a”, de prof. dr. docent C.D. Nenișescu și N. Stănescu.

ÎN LIBRĂRII

Cornelia Bodea: **Lupta românilor pentru unitatea națională (1834—1849)**. Editura Academiei, 392 pagini — 23,50 lei.

Marea răscoală a țăranilor din 1907. Editura Academiei, 912 pagini — 51 lei.

Sociologia dezvoltării — contribuții românești la al VI-lea Congres internațional de sociologie de la Evian, 1966. Seria „Teorie și metodă în științele sociale” — vol. IV. Editura politică, 256 pagini — 7,75 lei.

Folele din Transilvania, vol. 3: „Texte alese din colecții inedite”. Editura pentru literatură, 464 pagini — 18 lei.

Ion Apostol Popescu: **Basme armenesti din Transilvania**. Editura pentru literatură, 216 pagini — 6 lei.

Flori alese din poezia populară. Două volume. Ediție îngrijită de Ioan Serb. Prefață de Mihail Pop. Editura pentru literatură, 408 + 336 pagini — 10 lei.

D. Grigorescu: **Trei pictori de la 1848**. Editura tineretului, 256 pagini — 9 lei.

G. Călinescu: **Scritorii străini** — antologie și text îngrijit de Vasile Nicolescu și Adrian Marino. Prefață de Adrian Marino. Editura pentru literatură universală, 832 pagini — 33 lei.

E. Păpu: **Din luminile veseului**. Editura pentru literatură, 200 pagini — 6 lei.

Ç. D. Papasate: **Trăian Demeșescu**. Editura pentru literatură, 192 pagini — 6 lei.

A. Z. N. Pop: **Mărturiile... Eminescu**. Veronice Micle. Editura tineretului, 214 pagini — 6,75 lei.

L. Raicu: **Liviu Rebreanu** — eseu. Editura pentru literatură, 372 pagini — 11 lei.

C. Dobrogeanu-Gherea: **Studii critice**. Ediție îngrijită de George Ivașcu. Editura pentru literatură, 776 pagini — 21,50 lei.

T. Maiorescu: **Critice** — două volume. Prefață de Paul Georgescu. Text stabilit, tabel cronologic, indice și bibliografie de Domnica Filimon-Stoicescu. Editura pentru literatură, 378 pagini + 378 — 23,50 lei.

D. Grigorescu: **În Delta Dunării** — album. Editura Meridiane, 214 reproduceri alb-negru și color — 90 lei.

Vl. Dumitrescu: **Hăbășești. Satul neolitic de pe Holm**. Colecția „Monumentele patriei noastre”. Editura Meridiane, 96 pagini — 9 lei.

M. D. Matel, Al. Andronic: **Cetea de scaun a Sucevei**. Ediția a II-a. Colecția „Monumentele patriei noastre”. Editura Meridiane, 70 pagini + numeroase reproduceri — 9 lei.

Maria Ana Musicescu, Gr. Ionescu: **Biserica domnească din Curtea de Argeș**. Colecția „Monumente istorice. Mic îndreptar”. Editura Meridiane, 60 pagini + numeroase reproduceri — 7 lei.

CENTENAR 1867—1967

Liceul pedagogic din Cimpulung-Muscel reaminteste foștilor profesori și absolvenți ai școlii că la data de 8 octombrie 1967 școala își va sărbători centenarul. Aceștia sînt rugați să comunice participarea și numărul de persoane cu care participă.

TRUSTUL I CONSTRUCȚII MONTAJ BUCUREȘTI

București, Calea Victoriei 91—93

Pregătește muncitori calificați prin ucenicie la locul de muncă în meseriile:

- zidar — durata 2 ani
- dulgher — durata 2 ani
- betonist — durata 2 ani
- montator prefabricate — durata 3 ani
- strungar — durata 3 ani
- sudor — durata 3 ani

Se primesc candidați în vîrstă de 15—18 ani, absolvenți a 7 și 8 clase. Uceniciai vor face, în fiecare an de studii, 3 luni de pregătire teoretică la școlile profesionale, iar în restul timpului pregătire practică pe șantiere.

În timpul pregătirii practice și teoretice ucenicii vor beneficia de următoarele avantaje:

- o indemnizație lunară diferențiată pe ani de studii;
- echipament și materiale de protecție pentru perioada pregătirii practice;
- întreținere gratuită (cazare și masă) pentru perioada pregătirii teoretice;
- manuale și rechizite școlare pentru perioada pregătirii teoretice;

La terminarea școlarizării ei vor primi certificatul de muncitor calificat și diploma de absolvire care le vor conferi drepturi egale cu drepturile absolvenților școlilor profesionale cursuri de zi (reducerea stagiilor de promovare la categoria de încadrare tarifară superioară, dreptul de a urma școala tehnică de maștrii etc.).

Înscrierile se fac la Trustul I Construcții, Biroul Pregătirii cadrelor, pe baza următoarelor acte:

- certificat de naștere (copie certificată de solicitant);
- certificat de absolvire a școlii generale;
- certificat medical.

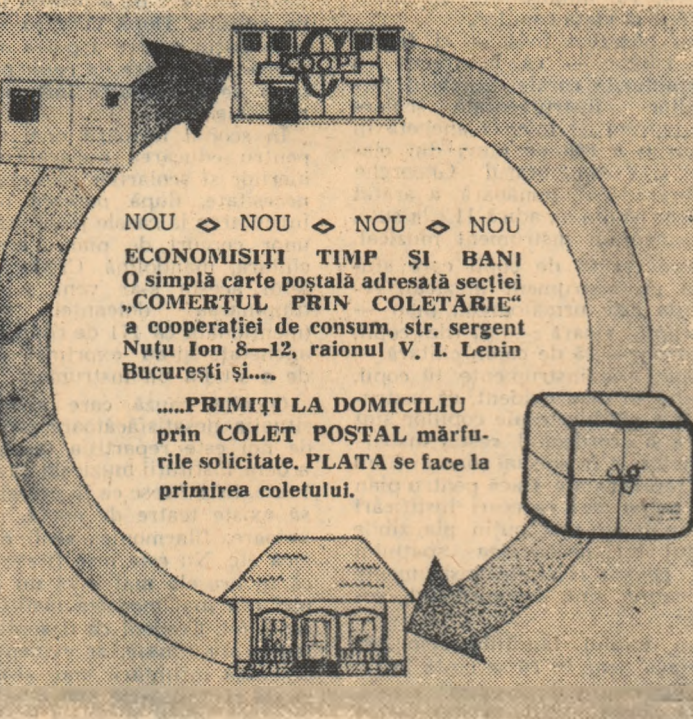
Concursul de admitere va avea loc în ziua de 20.IX.1967 și se va desfășura în același mod ca și concursul pentru învățămîntul profesional (probe scrise și probe orale la limba română și matematică, cu subiecte din materia claselor V—VIII).

Întreprinderea Industrială Raională Sibiu

Strada Abatorului Nr. 2, tel. 13797

Livreză pe bază de comandă:

- Saltele cu scamă lînă.
- Perne cu scamă lînă.
- Jaluzele pentru ferestre din material plastic.
- Jaluzele pentru ferestre cu sîrmă lemn (pentru rulouri).
- Riloge pentru ferestre, cu cirlige din material plastic, care nu fac șgomot la manipularea perdelei.

La cerere vi se trimite GRATUIT lista mărfurilor care se pot expedia la domiciliu